

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ๓๓๐๔



ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข



กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๘



จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

หนูจะไปนอก

นางแก้วตา ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อกันรวม ๑๒ วัน โดยนางแก้วตาอ้างว่าตนไปติดต่อดำเนินการขอวีซ่าและทำพาสปอร์ต เพื่อจะย้ายภูมิลำเนาติดตามสามีไปอยู่ต่างประเทศ โดยนางแก้วตา ไม่ได้ขออนุญาตการลาต่อผู้บังคับบัญชา แต่อย่างไร



ไปอยู่ต่างประเทศ โดยนางแก้วตา ไม่ได้ขออนุญาตการลาต่อผู้บังคับบัญชา แต่อย่างไร

พฤติการณ์ของนางแก้วตา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ขับแท็กซี่ดีกว่า

นายนิคม พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ได้ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเวลาติดต่อกันเกิน ๑๕ วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติงานอีกเลย จากการสืบสวนพบข้อเท็จจริง



ว่าในระหว่างที่ขาดราชการ นายนิคม ได้ไปขับรถแท็กซี่รับจ้างและไปเรียนเกี่ยวกับการซ่อมแอร์ และต่อมาได้ไปทำงานเป็นช่างซ่อมบำรุงของโรงแรมเอกชนแห่งหนึ่ง

พฤติการณ์...

พฤติกรรมของนายนิคม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ตามข้อ ๔๐ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ
พ.ศ.๒๕๓๗ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวง
สาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวงสาธารณสุข สุข
พ.ศ.๒๕๕๖ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เพราะเชื่อใจถึงให้เงิน

นายสมหวัง ข้าราชการ ถูกฟ้องเป็นจำเลย
ต่อศาลจังหวัดในข้อหาฉ้อโกงและความผิดเกี่ยวกับ
เอกสาร กล่าวคือ นายสมหวัง ได้ปลอมเอกสารการขอ
กู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านแล้วนำเอกสารที่ทำปลอม
นั้นไปหลอกลวง นางดำ ผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้นางดำ



หลงเชื่อว่านายสมหวัง อยู่ระหว่างการกู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านและมีความต้องการใช้เงิน



เพื่อนำไปชำระเป็นค่าหุ้นในกองทุนและค่าประเมินราคาทรัพย์สิน
ทำให้นางดำ ส่งมอบเงินให้แก่ นายสมหวัง จำนวน
๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งความจริงแล้วกองทุนหมู่บ้านได้ปิด
กิจการแล้ว และนายสมหวัง ไม่เคยกู้ยืมเงินจากกองทุน
หมู่บ้านดังกล่าวแต่อย่างใด คดีนี้ศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษา
ว่านายสมหวัง มีความผิดอาญาฐานปลอมเอกสารและใช้
เอกสารสิทธิปลอม ลงโทษจำคุก ๒ ปี แต่มีเหตุบรรเทาโทษ
คงจำคุก ๑ ปี แม้นายสมหวังจะไม่เคยกระทำความผิด
มาก่อนและไม่มีพฤติกรรมเสียหายอื่น แต่ได้อาศัย

ความไว้วางใจของผู้เสียหาย หลอกลวงเอาเงินผู้เสียหายเป็นจำนวนมาก และเมื่อมีการตกลง
ในภายหลังให้มีการผ่อนชำระเงินคืนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว นายสมหวัง ได้خذใช้เงินคืน
ไปเพียงบางส่วนเท่านั้น จึงไม่มีเหตุให้รอกการลงโทษ คดีถึงที่สุด

พฤติกรรม...

พฤติการณ์ของนายสมหวัง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา
๘๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจาก
ราชการ

บัตรเงินสด

นางสาวแฉ่งน้อย พนักงานกระทรวงสาธารณสุข ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ
ได้ปลอมเอกสารต่างๆของแพทย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาล เพื่อไปทำบัตรเครดิตและนำ
บัตรเครดิตไปกดเงินผ่านตู้ ATM นอกจากนี้ยังได้ทำการปลอมหนังสือรับรองเงินเดือนและ



ลายมือชื่อของผู้อำนวยการโรงพยาบาลลงนามในหนังสือ
รับรองเงินเดือนเพื่อนำไปเป็นเอกสารประกอบในการค้าประกัน
ขอซื้อรถยนต์

พฤติการณ์ของนางสาวแฉ่งน้อย ดังกล่าว เป็นการ
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓๖ วรรคสอง แห่ง
ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

พ.ศ.๒๕๓๗/ ประกอบข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยพนักงานกระทรวง
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๖ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกือบหมดบ้าน

นายเดชา พนักงานราชการ ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ได้ลักทรัพย์ภายใน
บ้านพักแพทย์ของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นทรัพย์สิน
ส่วนตัวของนางสาวสมศรี จำนวนหลายครั้ง
รวม ๑๕ รายการ มูลค่าประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ บาท



พฤติการณ์ของนายเดชา ดังกล่าว
เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน
ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๔(๘) ของ
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ นั้น ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบ



ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สรุปดังนี้

“มาตรา ๑๑๐ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จ

บำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ

บำนาญข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ฯลฯ

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา นี้แล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี และให้นำมาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ดังกรณีตัวอย่าง เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งให้นาย ก.ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ โรงพยาบาลทั่วไป ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ เนื่องจากมีวันลาป่วยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๑๘๓ วัน (๑๒๑ วันทำการ) เพราะประสบอุบัติเหตุ



รถจักรยานยนต์ชนกับรถยนต์บรรทุกมีเลือดออกในสมองซึ่งแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาได้ตรวจและวินิจฉัยว่าไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่สามารถปฏิบัติงานต่อได้ ทั้งนี้แพทย์ได้สรุปผลการตรวจและให้ความเห็นประกอบการพิจารณาเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เพื่อสั่งให้ออกจากราชการเพื่อให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ

เหตุทดแทน...

เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ดำเนินการตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเจ็บป่วย ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๓ ซึ่งกำหนดว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจพิจารณาดำเนินการ



ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ เมื่อปรากฏว่าผู้นั้นมีวันลาป่วยรวมกันในหนึ่งปีงบประมาณเกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันทำการ หรือมีวันลาป่วยรวมกันเกินหกสิบวันทำการ ในแต่ละปีงบประมาณติดต่อกันสองปีงบประมาณ ทั้งนี้ ไม่รวมกรณีป่วยเจ็บเพราะเหตุ

ปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรสั่งให้ นาย ก. ออกจากราชการเพื่อให้ได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามมาตรา ๑๑๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และได้แจ้งคำสั่งให้นาย ก.ทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวว่าหากนาย ก. ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่ง ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งนาย ก.ไม่ได้มีการอุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค.แต่อย่างใด อนึ่ง การสั่งให้ออกจากราชการของข้าราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ระดับชำนาญการพิเศษลงมา นั้น เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๕๗(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยไม่ต้องมีการมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่อย่างใด และเมื่อได้มีคำสั่งแล้วจะต้องรายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ โดยอนุโลม ด้วย

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬกิติ นิตกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิตกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม